

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **Ing. M. V.**, zastoupený Mgr. Karlem Volfem, advokátem se sídlem Jindřicha Plachty 28, Praha 5, proti žalovanému: **Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II**, odbor služby dopravní policie, se sídlem Jana Masaryka 19, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2009, č. j. ORII-16024/PŘ-2009-001217, ve věci přestupku, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2009, č. j. 1 Ca 25/2009 - 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 11. 12. 2009 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti shora specifikovanému rozhodnutí žalovaného, podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve vazbě na ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

Stěžovatel v kasační stížnosti nepodřadil své námitky zákonným kasačním důvodům ve smyslu ustanovení § 103 s. ř. s. Z obsahu kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud dovodil, že kasační stížností stěžovatel míří do ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a namítá tak nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Uvádí, že zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku v řízení o žalobě je nezákonné, neboť soudní poplatek ve výši 2000 Kč stěžovatel zaplatil dne 11. prosince 2009 zaplacením kolků a překážka bránící zahájení řízení o žalobě je tím odstraněna. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to z důvodu hrozby neoprávněného zásahu do jeho práv.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Městského soudu v Praze v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Soudní poplatek za kasační stížnost, která je předmětem tohoto řízení, nebyl zaplacen, avšak s přihlédnutím k charakteru napadeného usnesení nebrání nezaplacení soudního poplatku věcnému projednání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud již v obdobné věci judikoval, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu, by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz).

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že žaloba ve shora specifikované věci byla městskému soudu doručena dne 22. 10. 2009, aniž by však byl uhrazen soudní poplatek. Výzvou ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Ca 25/2009 - 9, vyzval městský soud stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč, v kolcích podle položky č. 14a bod 2. písm. a) Sazebníku soudních poplatků zákona o soudních poplatcích, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení předmětné výzvy, a současně stěžovatele poučil o následcích nezaplacení. Výzva byla zástupci stěžovatele doručena ve čtvrtek 5. 11. 2009.

Poplatková povinnost vzniká již podáním žaloby [ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích] a její splnění není nutně vázáno až na výzvu soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 As 24/2004 - 49, dostupný na www.nssoud.cz). Zaplacení soudního poplatku je právní skutečností, která se svými důsledky přibližuje podmínkám řízení a může tak v některých konkrétních případech omezit právo na přístup k soudu, zákon o soudních poplatcích v platném znění ale umožňuje předejít následkům nezaplacení soudního poplatku tím, že dává navrhovateli možnost zaplatit poplatek až na základě výzvy soudu ve lhůtě soudem stanovené podle ustanovení § 9 odst. 1 a 2

zákona o soudních poplatcích, případně zaplatit jej ještě předtím, než usnesení o zastavení řízení nabude právní moci (ustanovení § 9 odst. 7 téhož zákona).

V souladu s ustanovením § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Z předmětného ustanovení jasně vyplývá, že ve věcech správního soudnictví je nejzazším termínem pro úhradu soudního poplatku den nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení.

V posuzované věci byl stěžovatel schopen odvrátit zákonné účinky nezaplacení soudního poplatku pouze za předpokladu, že by byl soudní poplatek uhrazen v době do nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení. Tak tomu ovšem nebylo, neboť ze spisu vyplývá, že městský soud vyzval k zaplacení soudního poplatku výzvou ze dne 29. 10. 2009, doručenou zástupci stěžovatele dne 5. 11. 2009, pro zaplacení soudního poplatku sice stanovil lhůtu 7 dnů (do 12. 11. 2009), ale s usnesením o zastavení řízení, č. j. 1 Ca 25/2009 - 10, vyčkal až do dne 9. 12. 2009 s tím, že k nabytí právní moci tohoto usnesení o zastavení řízení došlo dnem doručení poslednímu z účastníků řízení, tj. dne 10. 12. 2009. K zaplacení soudního poplatku přitom prokazatelně došlo až poté, a to zaplacením v kolcích nalepených na písemnosti ze dne 11. 12. 2009, která byla podána k poštovní přepravě dne 11. 12. 2009 a následně doručena městskému soudu dne 14. 12. 2009 (č. l. 15 a 16 soudního spisu). V té době již tedy podle výše citovaného ustanovení, věta druhá in fine, poplatková povinnost za žalobu zanikla a řízení bylo pravomocně zastaveno. Opožděná úhrada poplatku, která byla soudu doručena až dne 14. 12. 2009, již tedy v žádném případě nemůže nezaplacení poplatku zhojit.

S ohledem na výše vyslovené lze proto uzavřít, že městský soud postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení v dané věci zastavil, a kasační stížnost tak není důvodná; Nejvyšší správní soud ji proto podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozhodl o podané kasační stížnosti bezodkladně, nerozhodoval již o návrhu na přiznání odkladného účinku.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho činnosti nevznikly. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu